

અહંકાર-મમતાનો જ્યાં મોક્ષ

અહંકાર-મમતાનો જ્યાં મોક્ષ થયો લોલ,
શેષે રહ્યો સચ્ચિદાનંદ રે,
એથીયે નિઃશેષ જ્ઞાન-અવતાર લોલ.

વિશ્વને 'ગુરુ' બનાવી થઈ ગયા લઘુ,
આપ મહાવીર થયા 'તે' રૂપ જો,
પરગટ ભગવાન 'દાદા'-કિરતાર લોલ.

ઉપધાતુ પરિજ્ઞામે વ્યવહાર લોલ,
નિશ્ચય-ધાતુ મેળાપે મોક્ષ જો,
જ્ઞાન-જ્ઞાન તત્ત્વદષ્ટિ નિર્ભેદ લોલ.

સત્સંગમાં હોય કદી ધર્મધ્યાન લોલ,
ઉપયોગે નિત્ય શુક્લધ્યાન રે,
આરતી ને વિધિ વેળા પૂર્ણ-પદ્મ લોલ.

પોતે વરત્યા છે તેવું વર્તાવે રે લોલ,
અણમોલ વસ્તુ અવિનાશ રે,
મોક્ષદાની અપૂર્વ છે મૂર્તિમૂર્ત લોલ.

અલિયા-સલિયાનું થયું ઉઠમણું રે લોલ,
માયા-અહમ્-મમત તણું મોત રે,
નિજ વૃત્તિ વહે નિજધારામાં રે લોલ.

દેહ સાથે ભવ-મોક્ષ 'અક્રમા' ઉપેય,
અનુભવ્યું હસ્તે મોક્ષસુખ રે,
સ્વસંવેદ-સુખ નિત્યે વધતું રે લોલ.

કોટિ યુગે દુર્લભ છે મોક્ષ-સત્સંગ,
આપ્ત સંગ 'દાદા'ને દરબાર રે,
મોક્ષધામી, મોક્ષદાની અવતર્યા રે લોલ.

સત્તાધીશનો કારોબાર એકચક્રી રાજ,
નિયમચક્ર 'વ્યવસ્થિત' આપ રે,
મૂર્તિમૂર્ત શક્તિ મૂળ બ્રહ્માંડી રે લોલ.

